

De charme van de zeilschepen

■ Als de stad Oostende een ware toeristische voltreffer heeft, dan is dit ongetwijfeld het maritieme evenement Oostende voor Anker.

De charme van de grote zeilschepen die voor enkele dagen de haven van onze stad komen aandoen, trekt ieder jaar heel wat volk naar Oostende. Voor de meesten van ons is dit een droomwereld. Men denkt aan de eerste ontdekkingsreizigers zoals Columbus of Vasco Da Gama, die in het verleden nieuwe landen ontdekten. De zeilschepen roepen ook herinneringen op aan de zeeroverij die in vroegere eeuwen schering en inslag was of later toen ook kleinere landen zoals België op expeditie trokken. Denken we hierbij maar aan de Belgica, waarvan de bemanning als eersten op Antarctica overwinterde. Of men leest nog eens de droevige bladzijden over het vergaan van het Belgische opleidingsschip *Comte de Smet de Naeyer*, die in de Golf van Gascogne schipbreuk leed en verging. Heel wat jonge mannen in zeevaartopleiding en ook verschillende bemanningsleden kwamen daarbij om het leven.

Voor die slachtoffers staat er een monument in Brussel.

Opleidingsschepen

Maar Oostende denkt ook aan de periodes toen de opleidingsschepen veelal in het tweede handelsdok lagen. Als alle zeilen uitgerold waren, was dit een prachtig zicht. De vroege badgasten uit de 19de en 20ste eeuw stonden met open mond te kijken naar de oefeningen die de kadetten van



Een driemaster die hout uit het noorden naar de haven van Oostende bracht. (1904)



Een groot zeilschip vaart de havengeul binnen. (1900)

de Zeevaartschool deden tussen masten, ra's, zeilen en wanten. Ze mochten zeker geen duizeligheid hebben en moesten daarbij ook sterk en lenig zijn.

Maar het zeilschip moest in de loop der tijden de duimen leggen voor het stoomschip en het moderne vrachtschip.

Zoals zoveel zaken is er een

tijd van komen en gaan. Het grote handelsschip met zeilen verdween, net als de passagiersschepen en de opleidingsschepen voor toekomstige zee-lui. Gelukkig bleven er enkele zeilschepen bewaard, zoals de *Mercator*, die in onze haven een vaste ankerplaats als museumschip heeft gekregen. In elk geval blijven de grote zeil-

schepen de mensen boeien. Zo zijn we nog steeds ontroerd als we de opera van Wagner *De Vliegende Hollander* horen.

Als wij straks de drijvende groep zeilschepen gaan bewonderen, dan denken we nog eens aan de *Comte de Smet de Naeyer* en de *Vliegende Hollander*.